

[Ministeren for offentlige arbejder]

rational tilrettelæggelse af driften, som kan være forbundet med at have den samlet under ét. Da den nuværende kapacitet på de omhandlede færgeruter efter alt at dømme må anses for tilstrækkelig både i dag og i de nærmest kommende år, må det ud fra en realistisk vurdering samtidig påpeges, at der er en stor sandsynlighed for, at sådanne arrangementer vil betyde væsentlige statslige merudgifter eller tilskud.

Allerede af denne grund kan regeringen naturligvis ikke tage standpunkt til noget sådant før efter nøje undersøgelser og overvejelser. Og et trafikalt behov for umiddelbare skridt af denne art foreligger som tidligere nævnt ikke.»

Hermed håber jeg, at jeg har bragt debatten omkring disse ting ned på et mere jordnært niveau, hvor den hører hjemme. Den redegørelse, der er givet af mig, er jo i det væsentlige en opremsning af de teoretiske muligheder, der måtte være, hvis der fra statens side måtte være eller opstå et ønske om at gå ind med en regulering af færgeruterne mellem landsdelene under en eller anden form.

Hr. Otto Mørch var i sit indlæg inde på det ønskelige i konkrete initiativer, og hvis hr. Otto Mørch hermed mener initiativer fra ministerens side i henseende til at fremlægge for folketingets trafikudvalg et samlet undersøgelsesprogram, kan jeg bekræfte, at initiativer i så henseende er undervejs.

Hr. Svend Erik Hovmand var inde på den, synes jeg, meget vigtige betragtning, at det er den overordnede sammenhæng, der har en meget væsentlig betydning, hvad angår de trafikale investeringer og den trafikale planlægning i det hele taget, og jeg er da enig i den betragtning, at eksempelvis den midlertidige udskydelse af Storebæltsbroen er et element, som naturligvis giver en usikkerhed i den samlede planlægning. Det er der også andre faktorer, der gør, faktorer eksempelvis omkring Øresundsområdet, som jeg håber at folketinget vil få lejlighed til at tage mere principiel stilling til inden udgangen af indeværende folketingssamling.

Hr. Grove var inde på spørgsmålet: hvad vil ministeren, og hvor længe skal eventuelle undersøgelser vare? Hertil må jeg svare, at hvad ministeren vil, og hvad regeringen vil, vil komme til udtryk i det samlede undersø-

gelsesprogram, som vil blive fremlagt også for folketingets trafikudvalg.

Med hensyn til det tidsmæssige tror jeg nok, vi i nogen grad må tale om en differentiering, for på nogle felter vil der utvivlsomt være behov for hurtige undersøgelser, og på andre felter vil der være behov for, at man holder en udvikling under observation.

Hr. Langsted var inde på trafikudviklingen op gennem 1970'erne, og der er flere ordførere, der har refereret til Kattegatrapporten. Det står meget klart – det synspunkt vil jeg også gerne for mit vedkommende føje til – at der ikke op gennem 1970'erne har været den forventede trafikudvikling, og det har givet en række kapacitetsproblemer.

Hr. Langsted og også hr. Alfred Hansen var inde på problemstillingen for de såkaldt mindre øer. Dertil vil jeg gerne bemærke, at min redegørelse i første række har taget sigte på færgeforbindelsen mellem landsdelene, og at det i første række har været Kattegatruterens forhold, der har givet anledning til vore overvejelser og efter ønske fra en række af folketingets partier til denne debat.

Jeg vil gerne således foranlediget sige, at for de mindre øers vedkommende har der i hvert fald efterhånden dannet sig et mønster. Mange vil formentlig erindre, at der som et led i statens bestræbelser for at bevare de små øsamfund i 1975-76 gennemførtes en ordning om offentlig dækning af det underskud, der måtte være i forbindelse med færgebetjeningen af øer med under 1.000 indbyggere. Det drejer sig om ca. 25 øer, og ordningen går i princippet ud på, at staten yder $\frac{1}{3}$ af et eventuelt underskud begrænset med et maksimumsbeløb for hver enkelt rute afpasset efter dennes specielle forhold, og således at statens samlede tilskud ikke må overstige for tiden 4 mill. kr. årlig. Statstilskuddet er betinget af, at amtskommunen og kommunen hver for sig yder et tilsvarende beløb. For de lidt større øers vedkommende, eksempelvis øer som Ærø, Samsø, Fanø og Læsø, eksisterer der jo for øjeblikket, som man vil vide det, lidt varierende ordninger.

Det er da klart – det vil jeg da gerne medgive hr. Langsted – at det er et selvstændigt problem, på hvilken måde samfundet, det vil sige det offentlige, staten, i fremtiden skal engagere sig, og i givet fald på hvilken måde, og vi har med hensyn til de lidt større af de såkaldte mindre øer for øjeblikket et lidt for-